

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti



NEDEĽNÍČEK



Neděle 12. 5. - novokněžské požehnání – P. Mgr. Václav Rylko

Červen 2019

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ NEDĚLE 26. 5. 2019 DOLNÍ BENEŠOV



PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ NEDĚLE 19. 5. 2019 ZÁBŘEH



SLŮVKO FARÁŘE

Křesťané ve světě

Milí farníci, v tomto úvodním slůvku se můžeme seznámit s pohledem na křesťany od neznámého autora ze 3. st. našeho letopočtu:

Z listu Diognetovi

Křesťané se od ostatních lidí neliší ani bydlištěm, ani mluvou, ani způsobem života. Nebydlí přece ve svých vlastních obcích, neužívají žádného zvláštního jazyka ani nevedou nějak neobyčejný život. A křesťanské učení není žádná lidská vymyšlenost ani nevzniklo z úsilí nějakých lidí toužících po vědění; vždyť křesťané se vůbec nezaštiťují nějakou lidskou moudrostí, jak to jinak bývá.

A tak žijí v řeckých i barbarských městech, tak jak to každému život přinesl, a v oblékání i jídle a v ostatních stránkách života se zcela řídí místními obyčejí. A přece se jejich život vyznačuje nápadnými rysy, které budí podiv a jsou podle obecného mínění neuvěřitelné: Bydlí sice ve svém, ale jako by byli hosty a nájemníky. Na všem se podílejí jako svobodní občané, a nechávají si všechno líbit jako přistěhovalci a cizinci. Každou cizinu mají za vlast, a každá vlast je jim cizinou. Jako všichni ostatní se žení a mají děti, ale novorozence neodhazují. Jejich stůl je připraven pro všechny, lože však nikoli.

Jsou sice v těle, podle těla však nežijí. Pobývají sice na zemi, ale domovem jsou v nebi. Stanovené zákony zachovávají, a svým životem všechny zákony překonávají. Všechny lidi milují, a všichni je pronásledují. Lidé je neznají, a přesto je odsuzují; usmrcují je, a oni dostávají život. Jsou žebráci, a mnohé obdarovávají, ve všem mají nouzi, a přece mají všeho nadbytek. Lidé je znevažují, a jim se uprostřed hanby dostává slávy. Jsou pomlouváni, a docházejí ospravedlnění. Zlořečí se jim, a oni dobrořečí, dostává se jim urážek, a oni prokazují čest. Činí-li dobro, trestají je jako zlé, a jsou-li trestáni, radují se, jako by ožívali. Židé proti nim bojují jako proti cizákům a Řekové je pronásledují, ačkoli ani ve své nenávisti nedokážou udat důvod svého nepřátelství.

Zkrátka a dobře, křesťané jsou pro svět tím, čím je pro tělo duše. Duše se nachází ve všech částech těla, křesťané ve všech obcích světa. A jako duše přebývá v těle, ač není z těla, tak přebývají křesťané ve světě, ale ze světa nejsou. Neviditelná duše je vězněna ve viditelném těle; i na křesťanech je vidět, že jsou ve světě, ale jejich zbožnost zůstává

neviditelná. Tělo nenávidí duši, a ačkoli mu neublížila, bojuje proti ní, neboť mu brání v užívání rozkoší; a také svět nenávidí křesťany, aniž mu ublížili, a to proto, že odpírají rozkoším.

Duše však miluje tělo i jeho údy, i když ji tělo nenávidí; a křesťané milují své nepřátele. Duše je sice držena v těle, ale sama tělo udržuje; i křesťané jsou drženi ve světě jako ve vězení, ale sami svět udržují. Nesmrtelná duše přebývá ve smrtelném stánku; a stejně křesťané pobývají jako cizinci uprostřed porušitelných věcí, a očekávají neporušitelnost v nebi. Nedostatek jídla a pití duši prospívá; a křesťané se při pronásledování den ze dne více rozrůstají. Takto význačné místo určil Bůh křesťanům a je nepřípustné z něho zběhnout.

(z denní modlitby církve připravil PKF)

Naše Májové

Květen – měsíc Panny Marie.



Devět, deset nebo dokonce jedenáct let už je to, co se scházíme v kostele sv. Urbana uctít Matku Boží, Pannu Marii.

Před tolika léty se zábřežské seniorky domluvily na obnovení májových pobožností.

Od pondělka do čtvrtku v podvečer se sejdem v kostele sv. Urbana u májové pobožnosti.

Litanie loretánská, několik modliteb k Panně Marii a píseň – takový je průběh.

Rozloučení a těšíme se na příští den.

SVATÁ MARIA – ORODUJ ZA NÁS! M. B.



Slavnost Božího Těla v Dolním Benešově

20. června je slavnost Těla a Krve Páně, lidově zvané Boží tělo, které v Dolním Benešově oslavujeme vždy následující neděli, letos 23. června. Po velké mši sv. se vydá průvod s Nejsvětější svátostí oltářní v rukou pana děkana, otce Pavla, pod baldachýnem na náměstí po dlažbě, pokryté rákosím či trávou. Na náměstí jsou postaveny čtyři oltáře a u nich vždy z obou stran břízky, ty máme i u hlavního oltáře v kostele sv. Martina a celá trasa průvodu, jak u kostelních lavic, tak i u zdí domků je lemována větvemi břízek.

Tyto břízky už od roku 1990, kdy se obnovil průvod a oslava svátku Božího Těla na náměstí, zajišťují členové MO KDU-ČSL, buď z okolních lesů, hrází či ze starého pastviska u Nezmaru. Břízka je sice plevel, ale je čím dál těžší najít takové, aby byly vhodně urostlé, a tak důstojně zdobily oltáře. Již v loňském roce jsme nasadili na pastvisku asi 30 břízek, které jsme vykopali v lese u Hrabyně pod dráty s vedením vysokého napětí.

Letos nám dodal asi 100 břízek o velikosti půl až jeden metr Pharm. Josef Kopecký z lesů na Vítkovsku, kde pracuje jeho syn. Tyto jsme nasadili u cesty do Háje na pozemku, který je v majetku Římskokatolické farnosti Dolní Benešov a taky na starém pastvisku za ulici Hájeckou u Nezmaru. Břízky při sadbě byly zality vodou, ale máme prosit o vhodné počasí – déšť, aby se břízky uchytily a rostly, abychom je v budoucnu buď my, nebo po nás příchozí mohli užívat k oslavě boha při slavnosti Božího Těla v Dolním Benešově.

VŠ



Host v naší farnosti – novokněž P. Václav Rylko

V loňském roce byli v naší diecézi vysvěcení dva novokněží. Jeden z nich, P. Jan Jurečka, nám uděloval novokněžské požehnání v březnu a druhý, P. Václav Rylko, navštívil naši farnost 12. května. Také on, stejně jako jeho předchůdci novokněží, kteří nám přijeli žehnat o nedělích, sloužil všechny tři nedělní mše svaté a po nich uděloval přítomným novokněžské požehnání. Společně s ním přijeli i dva bohoslovci: Jakub Lasák, kterého čeká v letošním roce jáhenské svěcení a Karel Honka student 3. ročníku.



„Otče Václave, navštívil jste naší farnost, abyste nám udělil své požehnání. Já vás vítám za všechny čtenáře Nedělníčku ve farním sále a prosím, řekněte nám něco o sobě, abychom věděli, kdo je ten novokněž, který nám dnes žehnal.“

„Jmenuji se Václav Rylko. Pocházím z Třanovic. Což je vesnička na Frýdecko – Místecku, která patří do farnosti Hnojník. Pocházím z věřící rodiny. Mám oba rodiče, maminku i tatínka. Dále pak dva sourozence: staršího bratra Standu a mladší sestru Markétku. Pokřtěn jsem byl jako malé dítě, takže k víře jsem přišel skrze své rodiče, kterým děkuji za jejich výchovu ve víře. Vystudoval jsem Gymnázium v Českém Těšíně. Po té jsem šel na Cyrilometodějskou teologickou fakultu do Olomouce, a asi vás překvapím, když řeknu, že jsem ji studoval jako laik a ne jako bohoslovec. Teprve po čtvrtém ročníku jsem se rozhodl jít do semináře. Na fakultě jsem přešel z laického studia na kněžské studium. Volání jít do semináře jsem pociťoval už ve třetím ročníku, ale dal jsem tomu ještě rok, abych se utvrdil, že tento krok opravdu chci udělat. Přešel jsem tedy do semináře a už jako bohoslovec jsem dostudoval pátý ročník teologické fakulty a státnicí ukončil studium v Olomouci.

Hned na to, mě otec biskup poslal do Říma na postgraduální studium pastorální teologie na Institutu Redemptor Hominis, který je součástí Papežské lateránské univerzity. Studium jsem ukončil disertační práci, kde jsem reflektoval formaci snoubenců v naší diecézi.

„V povídání o studiích jste něco malinko nakousnul o vašem povolání ke kněžství. Povězte čtenářům Nedělničku něco více o vaší cestě k duchovnímu životu. Jak jste pocítil povolání, co vás motivovalo?“

„Moje cesta ke kněžství, bych řekl, že byla velmi pozvolná. Procházela takovým vývojem. Pomalu zrál, až to uzrálo. Víte, já se vám přiznám, já jsem do semináře vůbec jít nechtěl. Měl jsem v plánu založit rodinu. Vždyť jsem konec konců chodil s holkou. Ale pak jsem začal zvažovat, jestli ta cesta ke kněžství nemá pro mě větší smysl. Ne, že by manželství nemělo smysl, to vůbec ne, má úplně stejnou hodnotu, ale říkal jsem si, jestli to není právě ta cesta, ke které mě volá Pán. Když jsem do semináře šel, nebyl jsem si ještě jistý, jestli tam zůstanu, nebo ne. Tehdy se mi hodně líbil přístup mých rodičů, když jsem jim jednou z čista jasně oznámil něco, s čím nepočítali. Že chci jít do semináře. Oba byli překvapeni. Věděli, co kněžský život obnáší, protože v rodině máme kněze.

Řekli mi: 'Víš co, když chceš jít do semináře, my ti vůbec nebudeme bránit, je to tvoje rozhodnutí. Máš naši podporu. Ale kdyby ses rozhodl odejít, tak my to budeme plně respektovat.' Nikdo mě nikam netlačil a ani mi nikdo nebránil, za což jsem jim vděčný. Takže jsem nastupoval do semináře ve svobodě.

Jak říkal po mši svaté bohoslovec Karel Honka, že kněžství není pro rodinu ostuda, ale požehnání. A tak to cítili i mí rodiče. Bylo to moc pěkné. Velký podíl v dozrávání mého povolání měly příklady kněží, se kterými jsem se potkával, jak před seminářem, tak při samotném studiu v semináři v Olomouci, tak i v Římě. Ti všichni mi pomáhali rozlišit a utvrdit, to že jsem opravdu na správném místě.“



„Řekněte nám, otče, jak to bylo, s vaším jáhenským svěcením a jáhenskou službou.“

„S mým jáhenským svěcením to bylo neobvyklé. Nebyl jsem svěcený, jak to bývá – v červnu v konkatedrále v Opavě, ale svěcení jsem přijal o Vánocích 29. prosince 2017 ve frýdecké bazilice Navštívení Panny Marie. Hned po té co jsem se vrátil ze studia v Římě. A hned druhý den jsem nastoupil do farnosti Stará Ves nad Ondřejnicí, kde je zároveň Středisko pro mládež naší diecéze. Takto jsem vplul rovnou do pastorače. Ještě jsem neměl ani vybaleno z Říma a už jsem byl na faře. A zde jsem až do teď jako farní vikář nebo jak chcete lidově řečeno kaplan.“

„Otče Václave, řekněte nám ještě, jak trávíte volný čas, když nějaký je. Jaké máte koníčky, záliby, prostě co rád děláte mimo vaši službu.“

„Díky pastorači, kterou teď dělám, tak je víceméně spojena s mými koníčky. Nicméně rád si vyrazím do hor, zalézt si na stěnu, k tomu mě přivedli kluci v Římě, rád běhám, zahraju squash i fotbal a také čtu.“



„A co vy a gastronomie, kterým jídlům dáváte přednost a co naopak vůbec nemusíte?“

„Gastronomie...jáááj...Že bych měl nějaké vyhraněné jídlo, na které bych si potrpěl, tak to nemám. Chutná mi česká kuchyně. Já jsem byl od našich naučený, že co se dá na stůl, to se jí. Není nic, co bych nejedl, ale musí to být samozřejmě chutné.“

„A co sladké? Rád mlsáte?“

„Sladké? ... Sladké tak to jo. Já mám třeba hrozně rád italskou zmrzlinu, ta je výborná. A mám moc rád kávu!... Káva, ta je pro mě takový života budič ... ☺ A je to zvláštní, protože jsem byl kdysi zarytý abstinent, co se kávy týče. Ale italský způsob ve mně tuto abstinenci rychle odboural.“

A pak když jsem se dověděl, že mám nastoupit na Střediska pro mládež, tak jsem jen tak z legrace prohodil, že tam půjdu, ale pod jednou podmínkou, musí tam být kávovar. A co se nestalo? Ježíšek přinesl kávovar... To byla samozřejmě shoda náhod... Takže Italská zmrzlina a káva to je moje slabost, na tom si rád pošmáknu.“

„Dnes je neděle Dobrého Pastýře, proto bych vás chtěla poprosit, otče Václave, o závěrečné slůvko a povzbuzení ve víře pro naše farníky a čtenáře našeho Nedělníčku.“

„Ano, mé závěrečné slůvko bych spojil s tím, o kom jsem dnes už hovořil při mši svaté, je to Dobrý Pastýř.

Při rozhovorech s mladými na středisku se setkávám s tím, že mají ve svém životě chaos. A myslím si, že ho nemají jen mladí, ale že ho máme často i my dospělí. A současné diskuse ve společnosti o tom samy svědčí. A tak bych chtěl vyzdvihnout velkou výhodu nás křesťanů. My totiž máme možnost, jak se v tomto chaosu vyznat, protože máme na čem nebo spíš na někom postavit svůj život. My můžeme postavit svůj život na Kristu. A tak víme i jak vychovávat naše děti, aby z nich vyrostli dobří lidé. Držme se Krista, držme se hodnot, které máme, které nám Ježíš svým životem ukázal. Ježíš nám dává takovou směrnicí, jak máme žít ten svůj život. On nám to vlastně všechno předšlapal, a my můžeme jen kopírovat. On ví, co je pro nás dobré jako ten Dobrý Pastýř. Takže se ho držme. Tak to vám všem přeji. A zároveň zvu, třeba na kávu, na Středisko pro mládež a to nejen mladé.“

„Já vám, otče Václave, moc děkuji za to, že jste si pro nás udělal čas, a že jste nám o sobě tolik toho prozradil. Přeji vám jménem svým a také jménem našich farníků a čtenářů Nedělníčku pevné zdraví a Boží pomoc a požehnání ve vaší kněžské službě i osobním životě. Také se u nás modlíme za kněze, takže naše modlitba je a vždycky bude i za vás.

Rozhovor připravila Marie Ohřálová

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI ČERVNU

Sbírka na DIECÉZNÍ CHARITU

– odesílá se celá pro potrebu Charity – neděle 9. 6. 2019

Sbírka na OPRAVY – oprava

– neděle 16. 6. 2019

Světki - více, či méně známí

sv. Karel Lwanga a druhové

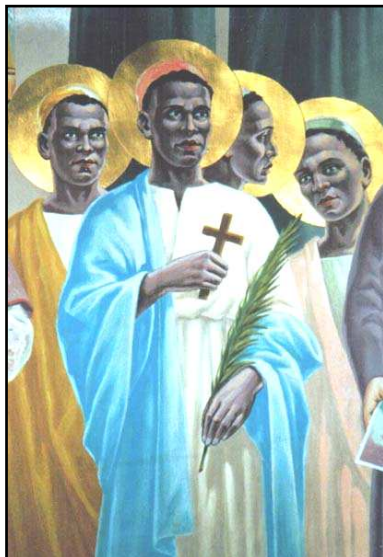
3. června – památka

Postavení: mučedníci

Úmrtí: 1886

Patron: katolické akce mládeže Afriky

Atributy: mladí černoši, palmy, oheň



Mučedníci, oslavováni 3. června, pocházeli z Ugandy. Když se Muanga stal králem, brzy zakázal návštěvy u misionářů a začal pronásledovat křesťany. Vydal rozkaz: "Všichni, kdo se budou modlit jako křesťané, propadnou trestu smrti." První překročila toto nařízení jeho mladá pážata v čele s Karlem Lwangem, který vynikal mravní čistotou a upřímnou zbožností. Když tajně přijal svátost křtu a biřmování, posiloval odvahu svých druhů. Byl odsouzen k upálení a s ním i 12 dalších:

Achiles Kiwanuka, Adolf Ludigo Mkasa, Ambrož Kibuka, Anatol Kiriggwajjo, Bruno Seronuma, Jakub Buzabalio, Kizito, Lukáš Banabakintu, Mbaya Tuzinde, Mgagga, Gyavira, Mukasa Kiriwanvu.

ŠLI NA SMRT RADOSTNĚ A S LÁSKOU

Na úvod dnešní památky je vhodné vysvětlení, že dříve zahrnovala větší počet mučedníků (22 i s těmito), kteří položili své životy v jiné dny, a podle nového martyrologia byla jejich památka přiřazena ke dnům jejich smrti. Přesto si pro ucelenost připomeneme některé z nich i celkovou situaci a tím doplníme informace o příchodu evangelizace s vyvrcholením oběti ugandských mučedníků.

V roce 1879 přišli do východoafrické země Uganda první francouzští misionáři, ač při pobřeží severní Afriky se křesťanství uchytilo již v době apoštolské. Velkou ránu křesťanství zasadili v VII. století mohamedánští Arabové, kteří znemožnili šíření evangelia po africkém kontinentu. Misionářům se otevřel přístup do afrického vnitrozemí až s kolonizací. První bílí otcové z východoafrického přístavu Dar-es-Salaam museli vykonat 800 km pochod a přeplavat Viktoriino jezero než se dostali do černošského království Buganda, kde jim král Mutesa I. dovolil usadit se v blízkosti jeho sídla, které stálo na místě nynějšího ugandského hlavního města Kampala.

V následujícím roce přijali Na Bílou sobotu křest první čtyři katechumeni a o vigílii seslání Ducha svatého další čtyři. Nato začal růst počet křesťanů rychleji a to se nelíbilo černošským čarodějům a náčelníkům, kteří se snažili ovlivnit krále, aby společně s nimi zaujal ke křesťanům nepřátelský postoj. Úspěch začali mít, až se v říjnu 1884 stal novým králem Muanga. I když zpočátku choval ke křesťanům přátelství, pod vlivem intrikánského důvěrníka čarodějů Katikira, který byl zároveň předním dvořanem, mladý král zcela svůj postoj změnil. Přispívala k tomu i jeho nemravnost a homosexuální zájmy, jež byly v rozporu s křesťanským učením.

Ke konci roku 1885 Muanga přísně zakázal svým poddaným přijímat křesťanství. Katolickému misionáři o. Lourdelovi sice vážné nepřátelství neprojevil hned, protože se prý od něj nechal i léčit, a pronásledování začal příkazem k vraždě protestantského angl. misionáře biskupa Jamese Hannigtona. K otci Lourdelovi se však zpráva o tom dostala a král pojal podezření z prozrazení Josefem Mukasou, který byl předním sluhou a měl na starosti pážata. Došel k názoru, že Mukasa je na straně bílých mužů a když on vyznal svou víru, král nařídil jeho popravu. Byla vykonána 15. 11., ihned po utnutí hlavy bylo jeho tělo spáleno. Na spáleniště se přišel pomodlit krom dalších křesťanů i Lwanga. Ostatním věřícím pážatům řekl, že brzy může dojít i na ně a proto se společně domluvili o potřebě sv. křtu. S velkým rizikem se vydali k otci Lourdelovi žádat o křest. Prý se po setmění podhrabali pod palisádovou ohradou, protože král zakázal jít do blízkosti bílých mužů. Navštívili misionáře a přijali vytoužený křest. Lwanga při něm přijal i nové jméno Karel. Někde se uvádí, že byl i biřmován a bylo mu svěřeno posilování bratrů, o které převzal péči po smrti Josefa Mukasy a pomáhal jim v přípravě na křest. Chlapci se před úsvitem stejnou cestou vrátili zpět.

Král si stěžoval Katikirovi, že když byla pážata při nástupu vyzvána, aby vystoupili z řady ti, kteří se nemodlí, vystoupili pouze tři a že je Mukasa asi očaroval. Rádce králi doporučoval usmrcení všech, kteří se modlí, ale král předpokládal, že se jedná o tisíce lidí, jejichž usmrcení by bylo nemožné. Zlý rádce znova doporučil postupné zabíjení. Král s tím otálel.

Při králově rozmluvě s Lwangou mu páže řeklo: "Není pravda, jak Pane říkáš, že bílí otcové chtějí pohltit tvé království, chtějí nás jen učit, jak máme zachránit svou duši a dostat se do nebe. Učí nás poslouchat svého panovníka, dbát zákonů země. Neuposlechnout tě máme jen tehdy, kdyby to mělo urazit Boha. Já bych byl ochoten dát za tebe svůj život." Král ujištění přijal. Po čase se nemohl smířit s tím, že jeho malí chlapci mu odmítají poslušnost, když se jedná o jeho hříšné choutky. Začal mít strach o své bůžky a rozhodl, že jedině odstranění křesťanství ho osvobodí. Pak se objevilo několik požárů. Jeden v palisádě u střelného prachu, další od

blesku. Katikira vše sváděl na křesťany. I převržení královského člunu a zmizení posádky mu přišlo vhod a obviňoval katolíky z čarodějství. Král začal proti křesťanům běsnit. Začalo týrání a věznění. Karel Lwanga pokřtil pět katechumenů ve vězení.

V květnu 1886 pokračovaly popravy křesťanů z královského dvora. 25. 5. byl sťat 16letý páže Dionýsius Ssebuggawo. 26. 5. byl rozsekán na kusy 40letý Poncián Ngondwe a sťat byl 30letý Ondřej Kaggwa. 27. 5. zabili 24 leté páže Gonzaga Gonzu a zaživa rozsekali 20leté páže Atanáše Bazzekuketta. Dále 30. 5. po mučení, zutínání končetin, dokonale zmrzačený 50letý náčelník Matěj Kalemba na kampalském vrchu. 31. 5. prý dali zuřivému psu k roztrhání Noe Mawaggali, jehož tělo rozedrali oštěpy... - Tito jsou v martyrologiu ve dny svého úmrtí, ač dříve byli uváděni s Karlem Lwangou, s nímž byli svatořečeni a měli původně i svátek. Patří k nim i Jan Muzei, sťat a vhozen do močálu 27. 1. následujícího roku.

Důvodem odkládaného umučení pážat bylo i to, že mnohá byla vlastními syny náčelníků. Když jim Muanga začal vyčítat, že mu poslali špatné chlapce, jeden za všechny prý navrhl jejich zabití a přislíbil jiné. Tím byl asi jejich osud zpečetěn. Bylo nařízeno shromáždění pážat a povolání popravčí pomocníci. Za nepřítomnosti správce domu Honoráta, jenž umíral, zmrzačený ve vězení šel Karel Lwanga v čele pážat. Popravčí měli oficiální paruky, provazy, sítě, oštěpy a nože. Chlapci však nezakolísali a Lwanga pozdravil krále za všechna pážata. Byla zjištěna přítomnost všech a nařízeno zavření bran. Pak bylo nařízeno oddělení těch, kdo žijí podle náboženství misionářů.

Karel prohlásil: „Co muž uznává za pravdu, to nezapírá!“

Bruno Seronuma byl 25letý voják stojící vzadu a králova výzva se ho přímo netýkala. Po smrti Mukasa byl pokřtěn Karlem Lwangou a v dané chvíli vystoupil a přešel jako věrný katolík mezi pážata. Po poslední králově otázce se pohané divili odvaze chlapců, kteří si mohli zachránit život a pro svou víru tak neučinili. Král pak nařídil upálení všech Kristu oddaných chlapců. Katovi pomocníci je začali bít a svazovat. Hlavní kat chtěl zachránit malého Mbaya Tuzinde a proto po něm znovu chtěl příslib zanechání modlení, ale chlapec ho odbyl zdůrazněním, že je křesťan. Z nádvoří, kde byli všichni svázáni, byli hnáni k místu popravy v Namugongu, vzdáleném 16 mil. Šli na smrt radostně a s láskou. V ten den byl vyveden na smrt i Jakub Buzabaliao, který chtěl krále obrátit na víru a král si přál, aby jeho usmrcením začaly popravy. V Namugongu strašidelní muži, poté co zatančili tanec smrti, odvedli odsouzence na místo, kde byli svlečeni, zavinuti do rákosových rubášů a položeni na hranici. Nejmladší z nich byl 13letý Kizito. Některým 14letým byla pro různé přímluvy udělena

milost. Pak bylo 12 chlapců zapáleno. Karel Lwanga byl upálen ve stejnou dobu odděleně. Sám si prý připravoval úmrtní lože, na něž ulehl a které mu zapálili u nohou, aby umíral pomalu a ve větších bolestech. Zůstal ležet klidně, dlouho ani nevykřikl, až jen zvolal: "Ó můj Bože!" - znělo to však radostně a s velkou láskou. V ten den byl také svátek Nanebevstoupení Páně, na jehož oslavu se velmi těšil.

Krev ugandských mučedníků přispěla k rozkvětu křesťanství snad nejvíc ze všech afrických zemí. Na vrcholu, kde došlo k upálení mučedníků, byla vybudována svatyně a posvěcení jejího oltáře se v roce 1969 zúčastnil i papež Pavel VI.

Všichni uvedení mučedníci byli r. 1920 prohlášeni za blahoslavené a r. 1964 za svaté.



V ugandském Namugongu se shromáždí tisíce poutníků k připomínce 45 křesťanských mučedníků - anglikánů i katolíků - zabitých pro víru 3. června 1886.

(foto z kněžského semináře sv. Matthiase Mulumby v Tindinyu, Keňa)

(zdroj: www.catolica.cz a další)

Připravila Marie Ohřálová

NEDĚLNÍ POVÍDKA K ZAMYŠLENÍ

Nebeské království je také podobné obchodníkovi, který hledá vzácné perly. A když najde jednu drahocennou perlu, jde, prodá všechno, co má, a koupí ji. Mt 13,45n



PERLA ZA ZVLÁŠTNÍ CENU

Stojí vše, co máš

Přicházíš do klenotnictví. Všude je mnoho nádherných šperků, ale tobě padne do oka mimořádná perla ve vitrině z bezpečnostního skla. Taková, jakou jsi ještě nikdy neviděl

„Co stojí?“ ptáš se prodavače.

„Okamžik, zavolám šéfa....“

A za chvíli již před tebou stojí sám majitel firmy. ... Začíná trochu ze široka a tyká ti, jako by tě již Bůh ví, jak dlouho, znal: ...„Správně jsi postřehl, že jde o zcela mimořádnou, zvláštní perlu. A zvláštní je i její cena.... Ta perla stojí všechno, co máš!“

„Mám něco kolem tří set tisíc,“ pomyslím si.

„Tak to bude cena za perlu,“ řekne obchodník, aniž by čekal, až nějakou částku vyslovíš.

„Ale když vám dám všechno, nebudu mít na opravu střechy domu a na....“

„Ty máš dům? Tak i ten bude tvořit cenu za perlu,“ naváže zcela samozřejmě obchodník.

„No, to nemyslíte vážně!“ .. . „To budu spát v garáži?“

„Aha,...tak ty máš také garáž?... A jistě ne jen tak, prázdnou?“... usměje se obchodník.

Vyhrkneš:.... „A jak se s rodinou dostanu bez auta na chalupu?“ ... Ale v tom si uvědomíš, že zřejmě nejen auto, ale i chalupa bude součástí ceny.

„Ano, ...máš pravdu...“, pokračuje obchodník.... „Je to skutečně zvláštní a výjimečná perla. A tomu odpovídá i zvláštní cena: Vše co máš!! ...Ber nebo nech být! ... Vezme někdo jiný...“

Váháš,...přemýšlíš,...ale nakonec souhlasíš. Vidíš sám, že tahle perla za to stojí.

„Dobrá,“ končí obchodník rozhovor... „Takže nyní je všechno, co máš, mé. Konto, dům, garáž, auto, chalupa,... ale také tvá rodina – manželka, děti. ...“

„Neboj se, Nechci ti to brát. ... Dobře s tím vším nakládej a hlavně nikdy nezapomeň, komu to nyní patří. ... A věřím, že kdybych tě snad o něco z toho v budoucnu požádal, bez váhání mi to dáš....“

Kdysi jsem slyšel takto převyprávěné podobenství Pána Ježíše o perle a Božím království.

Vícekrát jsem pak nad ním přemýšlel. Pomohlo mi porozumět. Snad pomůže i tobě (vám)...

Autor P. Pavel Zahradník

Připravila M. Ohřálová

VE ŠKOLE JEŽÍŠOVĚ



Téma cyklu: Mé místo v církvi
Téma setkání: Mé místo v církvi
Termín setkání: Čtvrtek 13. června 2019
Čas a místo setkání: 18:55 ve Farním sále

Písmo svaté:

- Iz 6,8 Zde jsem, pošli mne.
- Mt 16, 21-28 Tvé smýšlení není z Boha, ale z člověka
- Sk 9,36-42 Dobročinnost Tabity
- Řím 12,2-21 Mějte porozumění jeden pro druhého
- 1Kor 12, 14-31 Rozličné údy - rozličné schopnosti - rozličné služby
- Jak 2. kapitola Víra a skutky

PRO ZASMÁNÍ



V zoologické zahradě zemře nejstarší atrakce, obrovská gorila King Kong. Ředitel zoo se ptá jednoho studenta, zda by nechtěl za dobré peníze King Konga nahradit.

Student: „A co mám udělat?“

„Oblečete si tuhle kůži a budete skákat z jednoho stromu na druhý a řvát. Nikdo nic nepozná.“

Student souhlasí. Druhý den dělá pro návštěvníky zajímavou show. Pak to ale začne se skákáním přehánět, až přeskočí do lví klece.

„Pomoc! Pomoc, ti lvi mě sežerou!“ křičí.

Náhle se na něj obrátí jeden ze lvů a zašeptá. „Zmlkni, nebo přijdeme všichni o práci.“



Doma lamentuje otec: „Vysvědčení sama trojka a čtyřka! Můžeš mi říct, z čeho máš takovou radost?“

„Už jen jeden výprask a pak prázdniny.“

V restauraci:

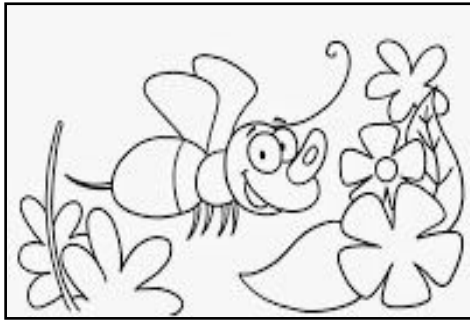
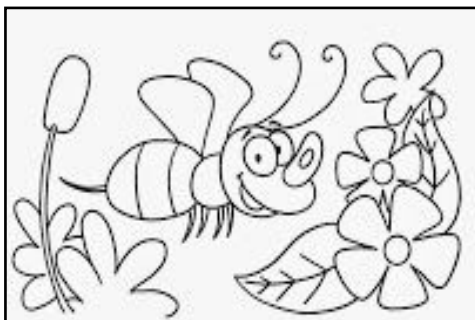


„Okamžitě dejte pryč ten palec z mého řízku!“ rozčiluje se host na číšníka.

„Ani za nic, myslíte, že chci, aby mi ještě jednou spadl?“

Nedělníček dětem

Najdi 5 rozdílů



!!! SOUTĚŽ !!!

DOPLŇOVAČKA

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P

1. nástroj k řezání;
2. ohrada;
3. znaménko ke sčítání;
4. nástroj k páčení;
5. druh skupenství;
6. potřeby hokejistů;
7. nápoj z chmele;
8. taneční zábava;
9. část nohy;
10. ovoce stromu;
11. zemědělský stroj;

Své odpovědi vhodte do krabičky „SOUTĚŽ“, v kostele,
nebo zašlete na email nas.nedelnicek@seznam.cz
do neděle 30. června

Tajenka z minulé doplňovačky zní: „**PODĚKIJ MAMINCE**“

Soutěže se zúčastnilo celkem 13 dětí. Z Dolního Benešova 10, ze Zábřehu 3 děti V krabičce byly 3 odpověď a 10 odpovědí přišlo na email. Dvě odpovědi z toho nebyly správné.

1. cena – Kniha – Strašidelné město – Jakub Vitásek - 8 let – Dolní Benešov

2. cena – Karty – kvarteto – Kateřina Lokajová - 9 let – Dolní Benešov

3. cena – keramický suvenýr – Adélka Cahelová – 10 let - Zábřeh

Ceny si můžete vyzvednout u pana faráře v sakristii, nebo na faře.

Výhercům blahopřejeme

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na červen 2019

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	3.6.	18.00	Za Helenu Grygovou, manžela, dvě dcery a syna	
Út	4.6.	6.30	Za živé a + farníky	
St	5.6.	18.00	Za + Alfonse Bargela – měsíční	
Čt	6.6.	18.00	Za + Jana Pavlenku (měsíční) a + manželku Marii	
Pá	7.6.	6.30	Za + manžela, rodiče z obou stran a živé rodiny	
Pá	7.6.	Záb 18.00		
So	8.6.	7.00	Za Marii Kucharzovou (ned.100 let), manžela, rodiče a sour...	
Ne	9.6.	7.00	Za + Elfrídu Liebnerovou – výroční	Sv.Duch
Ne	9.6.	Záb 8.30	Za živé a + členy Živého růžence	Sv.Duch
Ne	9.6.	10.00	Za + Josefa a Edeltraudu Kokešovy a za živou rodinu	Sv.Duch
Po	10.6.	18.00	Za Petra Onderku a otce, za živou rodinu a duše v očistci	
Út	11.6.	6.30	Za živé a + farníky	
St	12.6.	18.00	Za Otmaru Hlubka, dvě manželky a rodiče	
Čt	13.6.	18.00	Za + Marii Kuchařovou, za + Josefa Kuchaře, dvě sestry a šva...	
Pá	14.6.	Záb 18.00	Za + Reinharda Jarkulische – měsíční	
So	15.6.	7.00	Za + Irmgard Marcolovou, manžela, dceru a za + rodinu	
Ne	16.6.	7.00	Za Ludvíka a Martu Onderkovy, za dceru, syna a vnuka	Sv.Troj.
Ne	16.6.	Záb 8.30	Za Gerharda Bazana a dvoje rodiče	Sv.Troj.
Ne	16.6.	10.00	Za členy Živého růžence – A	Sv.Troj.
Po	17.6.	18.00	Za + Josefa Tomaku – výroční	
Út	18.6.	6.30	Za živé a + farníky	
St	19.6.	18.00	Za živou a + rodinu Dudovou a Benkovou	
Čt	20.6.	Záb 16.30		B.Tělo
Čt	20.6.	18.00	Za Cecílii Vitáskovou, manžela, dceru a dvoje rodiče	
Pá	21.6.	Záb 18.00		
So	22.6.	7.00	Za Jana Kostřicu, manželku a rodiče z obou stran	
Ne	23.6.	7.00	Za Štefana Galamboše, rodiče a sourozence	B.Tělo
Ne	23.6.	9.00	Za duše + dárců mešních fundací	B.Tělo
Po	24.6.	18.00	Za + manžela, rodiče a duše v očistci	
Út	25.6.	6.30		
St	26.6.	18.00	Za + manžela Güntra Kichnera a rodiče z obou stran	
Čt	27.6.	18.00	Za + rodiče Alfréda a Annu Postulkovy	
Pá	28.6.	6.30	Za živé a + farníky	N.S.J.
Pá	28.6.	Záb 18.00	Za Emu Dihlovou, manžela, zetě a duše v očistci	N.S.J.
So	29.6.	7.00		
So	29.6.	ČK 17.00	Za živé a + rybáře z DB a ZÁ	
Ne	30.6.	7.00	Za + manžela, dvoje rodiče, za živou a + rodinu	
Ne	30.6.	Záb 8.30	Za rodiče Kostřicovy, syna, dcery, zetě a vnuky	
Ne	30.6.	10.00	Poděkování za uplynulý školní rok a prosba o boží pomoc pro ...	
Po	1.7.	18.00	Za Alfonse Gemsu, syna, rodiče a sourozence	
Út	2.7.	6.30		
St	3.7.	18.00	Za Marii Pavlíkovou, manžela, syna, rodiče z obou stran, za dar...	
Čt	4.7.	18.00		
Pá	5.7.	7.00		
Pá	5.7.	Záb 8.30		
Ne	7.7.	7.00	Za členy Živého růžence – B	
Ne	7.7.	Záb 8.30	Za Emílii Suchánkovou – výroční	
Ne	7.7.	10.00	Za živé a + farníky	

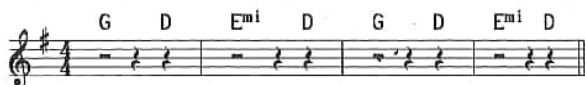
Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

MILÉ DĚTI,
RÁDI BYCHOM VÁS PŘIZVALI DO
NOVÉ DĚTSKÉ SCHOLY, KTERÁ BUDE
DOPROVÁZET DĚTSKÉ MŠE, KTERÉ
BUDOU PRAVIDELNĚ JEDNOU ZA MĚSÍC
OD ZÁŘÍ 2019.



MR DK PR

BOŽE, OTČE NA NEBI • 23



1. Bo - že, Ot - če na ne - bi,
 2. A ten náš svět, Bo - že, chraň,



kaž-dý tvor tě ve - le - bí,
 drž nad ním svou mocnou dlaň,



ce - lá ze - mě zpí - vá si,
 i na - de mnou, kte - rý v něm



žes ji stvořil do krá - sy.
 chci zůs - tat tvým dí - tě - tem.



Ce - lá ze - mě zpí - vá si,
 I na - de mnou, kte - rý v něm



žes ji stvo - řil do krá - sy.
 chci zůs - tat tvým dí - tě - tem.



RÁDI BYCHOM SI NAŠI
PŘEDPREMIÉRU
VYZKOUŠELI PŘI MŠI SVATÉ,
K UKONČENÍ ŠKOLNÍHO
ROKU,

A TO V NEDĚLI 30.6. V 10,00
V KOSTELE SV. MARTINA
V DOLNÍM BENEŠOVĚ.

KAŽDÝ MĚSÍC V NEDĚLÍČKU
VYJDE PÍSNÍČKA, KTEROU
BUDOU DĚTI PŘI MŠI
ZPÍVAT

BUDEME MOC RÁDI, KDYŽ
SI JI ZAZPÍVÁTE S NÁMI

PRVNÍ ÚVODNÍ SETKÁNÍ
DĚTÍ, KTERÉ BY RÁDY
SCHOLIČKU NAVŠTĚVOVALI,
BUDE V PÁTEK 21.6. V 17,00
VE FARNÍM SÁLE

NA VŠECHNY SE MOC
TĚŠÍME



At' „**NEDĚLNÍČEK**“ vnese do Vašich rodin příjemné,
pokojné a sváteční chvíle

Farnost sv. Martina Dolní Benešov

Vás zve na



VII. ročník



fotbalového utkání



X



od 15:30 hodin

mužstvo
kněží Ostravsko-opavské
diecéze

mužstvo
chlopů z Kolovratu

ženy z Dolního Benešova

- Zábřehu **X**

ženy z Bohuslavic

23. června 2019

od 15:30 hodin

fotbalové hřiště v Zábřehu

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cypríana Lelka 74, Dolní Benešov 747 22

Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohrálová

email: nas.nedelnicek@seznam.cz ; webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/>
vychází první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek

.Zapsáno do evidence periodického tisku ministerstva kultury pod číslem MK ČR E19917